

manual INTERNET

eQual

proyectos
consultoría e formación

Índice

CAPÍTULO 1: ¿QUÉ É INTERNET?

- 1.1. BREVE INTRODUCCIÓN A INTERNET
- 1.2. INTRANET
- 1.3. EXTRANET

CAPÍTULO 2: ¿CÓMO FUNCIONA INTERNET?

- 2.1. DIRECCIONES IP E NOMES DE DOMINIO
- 2.2. DOMAIN NAME SYSTEM (DNS)
- 2.3. PUNTO COM (.COM)
- 2.4. TCP/IP, SLIP Y PPP
- 2.5. PUERTOS TPC/IP
- 2.6. CONEXIÓN DIRECTA E CONEXIÓN REMOTA

CAPÍTULO 3: PROVEDORES DE SERVICIOS DE INTERNET (ISP)

- 3.1. PROVEDORES DE SERVICIOS DE INTERNET (ISP)
- 3.2. BANDA ANCHA (BROADBAND)

CAPÍTULO 4: SERVICIOS DE INTERNET

- 4.1. CORREO ELECTRÓNICO (E-MAIL)
 - 4.1.1. Simple Mail Transfer Protocol (SMTP)
 - 4.1.2. Post Office Protocol (POP3)
 - 4.1.3. Exemplo de correo con Hotmail
- 4.2. WORLD WIDE WEB (WWW)
 - 4.2.1. URL (Uniform Resource Locator)
 - 4.2.2. Hypertext Transfer Protocol (HTTP)
- 4.3. EXPLORADOR OU NAVEGADOR (BROWSER)
 - 4.3.1. Fundamentos de Internet Explorer
 - 4.3.2. Buscar información
 - 4.3.3. Volver doadamente ós sitios útiles
 - 4.3.4. Coñecer o Historial de Exploración
 - 4.3.5. Comunicarse
 - 4.3.6. Configurar a Paxina de Inicio
 - 4.3.7. Comprar en liña
- 4.4. ACCESO A TRANSFERENCIA DE ARQUVOS (FTP - FILE TRANSFER PROTOCOL)

Capítulo 1: Que é Internet?

1.1. Breve introdución a Internet

Internet non é un servizo electrónico ó estilo usual, pois non pertence a ningunha compañía (simplemente, non pertence a ninguén) e móvese mediante estándares que decide a propia comunidade de usuarios. Naceu como unha comunicación libre e espontánea entre redes de computadores; algo así como “por que non conectamos a miña rede coa túa?, eu encárgome de vixiar e manter en funcionamento meu sistema, e ti o teu”. Desta forma tan simple, Internet chegou a ter máis de 100 millóns de usuarios en máis de 159 países que utilizan Internet de forma habitual. A taxa de crecemento anual de Internet é do 180%.

Estas cifras ilustran de forma clara o alcance deste fenómeno que é Internet. Todo o mundo fala desta rede de redes. Tódalas compañías importantes empezan a ter a súa propia oferta para competir neste novo mercado.

Internet é basicamente unha rede de computadores. Iso si, se trata dunha xigantesca rede formada por centos de miles de computadores conectados permanentemente por todo o mundo. Por elo, máis que unha rede, Internet considerárase unha rede de redes. Esa é a idea máis importante: Internet só é unha rede, é dicir, un conxunto de computadores conectados fisicamente entre si, de forma permanente, mediante un cable. Loxicamente, se vostede consegue conectarse a súa vez a algún dos computadores que forma parte da rede Internet (por exemplo, a través do módem), entón poderá acceder a calquera dos computadores de Internet.

Aínda que ás veces denomínese así, Internet non é unha autopista da información. Unha autopista da información transmite televisión, teléfono, radio e datos a través de cables de fibra óptica de alta velocidade, ver en Internet películas en tempo real, establecer videoconferencias o fotografía en tempo real, é dicir, ó instante.

1.2. Intranet

Intranet é a implantación ou integración nunha rede local ou corporativa de tecnoloxías avanzadas de publicación electrónica baseadas en WEB en combinación con servizos de mensaxeira, compartición de recursos, acceso remoto e toda unha serie de facilidades cliente/servidor proporcionadas pola pila de protocolos TCP/IP, deseñado inicialmente para a rede global Internet. O seu propósito fundamental é optimizar o fluxo de información co obxecto de lograr unha importante redución de custos no manexo de documentos e comunicación interna.

Probablemente o campo de acción máis importante do especialista en tecnoloxía Internet é o desenrolo de intranets. Se a introdución das computadores constituíu unha revolución nas operacións de tódalas empresas, grandes ou pequenas, un segundo paso máis importante nestas operacións dáse coa incorporación do internet, ou propiamente coa incorporación dos protocolos de conexión tcp-ip, nas actividades da empresas. Houbo unha época, a cal probablemente aínda se viva no noso estado e no noso país, na que tódolos controis da empresa computarizáronse. Nóminas, inventarios, ordenes de produción,

Capítulo 1: Que é Internet?

de compra e de venta, requisicións, custos, entradas e saídas de almacén, facturación, etc. pasaron a ser documentación electrónica en computadoras persoais, minicomputadoras, main frames, redes, etc. Agora todas estas operacións realízanse coa mesma interface, co mesmo concepto, o concepto de intranet. Aínda que toda a documentación da empresa se accede a través do navegador de internet, só a información que a empresa considera conveniente, preséntase na rede mundial. A información restrinxida accedese por niveles de seguridade con contrasinais individuais e protocolos de seguridade. As vantaxes de facer isto son evidentes. Primeiro, optimízanse recursos, pois por exemplo, para os movementos de materiais hai unha sola base de datos, alimentada por tódolos departamentos involucrados e o seu acceso restrinxido e controlado.

Xa no hai máis paquetes máxicos de software empresarial nin anticuados e doadamente obsoletos paquetes de administración empresarial confeccionados á medida (do día de hoxe, mañá quen sabe). Toda a información flúe da maneira máis sinxela, coa mesma interface (interfaz, din os ibéricos) da rede internet, co seu hipertexto, cun mellor manexo da información e cunha maior comprensión dos que se está facendo en cada un dos departamentos da empresa. A información de enxeñería, liberada para acompañarse coa publicidade na rede atrae maior cantidade de clientes potenciais. A empresa reduce dramaticamente os gastos de papelería e impresión. E en todo isto, un equipo de especialistas IT traballan para mellorar a imaxe da empresa.

Unha vez establecido o intranet, o seguinte sólido paso é o da súa incorporación ó e-commerce. Os provedores acceden directamente a unha presentación parcial da información descritiva dos produtos coa porción desexada de información dos inventarios do cliente para coñecer as súas existencias, ou probablemente os seus consumos e facer máis eficiente o súa reposición. Os mesmos provedores acceden directa e inmediatamente ós reportes de control de calidade e de reportes de enxeñería para tomar decisións. Os provedores encontran as súas ordenes de compra ou requisicións de maneira inmediata accedendo a un área especial.

Os clientes acceden ás especificacións técnicas dos produtos identificando súas necesidades e atopan ademais as mensaxes publicitarias do seu interese en catálogos que se actualizan en calquera momento. As modificacións dos produtos son inmediatas e a súa notificación ós clientes realizase sen demora.

Se vostede xa ten un sistema de administración computerizado no súa empresa, pense nas vantaxes e beneficios que obteranse coa modificación deste sistema para operar como intranet: En primeiro lugar, vostede poderá acceder a súa información, cun esquema de seguridade adecuado, desde calquera parte en que exista internet.

En segundo lugar, por tratarse dun sistema distribuído e non concentrado non volverá a gastar nel desenrolo ou actualización do software para a súa empresa. Unha terceira vantaxe importante é a versatilidade para redeseñar os controis sen realizar ningunha errogación posterior importante pois o sistema é básico e podéndose incorporar tódolos avances tecnolóxicos frecuentes que ocorren no internet. Os alcances, dificilmente de listar completamente son ilimitados e neles participan tanto o publicista como o enxeñeiro de sistemas, tanto o mercadologo como o almacenista, tanto o psicólogo como o administrador e por suposto, o especialista IT.

Capítulo 1: Que é Internet?

[1.3. Extranet](#)

Unha extranet é unha rede privada que utiliza o protocolo de Internet e o sistema de comunicacións público para compartir en forma segura información de negocios ou operacións con provedores, vendedores, clientes ou outros negocios. Unha extranet pode ser vista como parte da intranet dunha compañía que estendese a usuarios de fora da compañía. Tamén pode ser descrito como un “estado da mente” na cal a Internet é percibida como unha forma de facer negocios con outras compañías, como por exemplo vender produtos os seus clientes. Os mesmos beneficios que ofrece o HTML, SMTP y outras tecnoloxías de Internet agora deséñanse para acelerar negocios entre comerciantes.

Unha extranet require seguridade e privacidade. Estas requiren de manexo no uso de servidores de firewall. Estes firewall, utilizan a certificación dixital, ou medios similares á certificación, como encriptación de mensaxes e o uso de redes privadas virtuais que canalízanse a través de la rede pública.

As compañías poden usar a extranet para:

- Intercambiar grandes volumes de datos electrónicos.
- Compartir catálogos de produtos exclusivamente con provedores ou aqueles que apoian a venta.
- Colaborar con outras compañías para unir forzas.
- Desenvolvemento en conxunto de programas de adestramento con outras compañías.
- Prover ou ter acceso a servizos brindados por unha compañía para outras unidades, tales como na banca en liña, a xerencia podería tratar coas sucursais ou bancos afiliados.
- Compartir noticias de interese exclusivo con socios da empresa.

Capítulo 2: Como funciona Internet?

Internet é unha rede integrada por centos de miles de computadores. Estes computadores poden ser de dous tipos: **servidores** ou **clientes**. Un servidor é un computador que contén información que pode ser consultada por usuarios. Polo contrario, un cliente é un computador que non está presentando información, senón que a vai buscando; é dicir, os computadores cliente conéctanse ós servidores para obter información. Advirta que os servidores estarán conectados permanentemente a Internet, pois no caso contrario, alguén intentaría acceder a eles e non os encontraría. Existen moitos tipos de servidores, cada un dedicado a funcións diferentes e cada un dos cales é capaz de proporcionar un determinado servizo. Os máis importantes son:

- **Servidor de correo.** Un computador onde se gardan tódalas mensaxes de correo, en espera de que se conecte o usuario ó que van dirixidos e que os recolla.
- **Servidor de news.** Un computador que contén as **news**, é dicir, as mensaxes dos grupos de noticias, para que vostede poda conectarse e deles. Adóitase denominar servidor NNTP.
- **Servidor Web.** Un computador que presenta información segundo o estándar Web (WWW). Vostede executa un programa cliente Web, conéctase a un servidor Web e lee o seu contido en forma de páxinas con cores, texto, fotografías e outros obxectos.
- **Servidor FTP.** Un computador que contén ficheiros que vostede pode recoller.
- **Servidor IRC-Chat.** Un computador encargado de permitir ós usuarios manter conversacións en tempo real.
- **Servidor DNS.** Un servidor de nomes de dominio.

Tódalas accións que realiza vostede sobre Internet redúcense sempre a unha sola, conectarse a un servidor e examinar a información que contén. Internet pódese definir como un conxunto de servidores que ofrecen información a computadores clientes de todo o mundo.

[2.1. Direccións IP e Nomes de Dominio](#)

Tódolos computadores de Internet, xa sexan servidores ou clientes, teñen que estar identificados de algunha forma. E para elo utilízase a dirección IP: catro números do 0 ó 225 separados entre si por un punto; por exemplo, 195.57.214.1. As direccións IP sempre teñen ese formato especial. Tódolos computadores de Internet, xa sexan servidores ou clientes, ten unha dirección IP que é única e exclusiva para eles, é dicir, non pode haber un computador en Internet sen dirección IP e non pode haber dous computadores coa mesma dirección IP. No caso dos servidores, a dirección IP permite ós usuarios (clientes) identificar un determinado servidor e conectarse a el para consultar información. E no caso dos clientes, a dirección IP permite identificar o computador que pide os recursos e ó cal o servidor entrega a información solicitada. Tódolos computadores conectados a Internet teñen unha dirección IP que lles identifica de forma exclusiva. Cando vostede se conecta a Internet, tamén ten unha dirección IP, que pode ser sempre a mesma ou, probablemente, que cambie cada vez que se conecte.

Capítulo 2: Como funciona Internet?

Desde o punto de vista do usuario é bastante incómodo recordar e traballar con números, e moito máis co formato que teñen as direccións IP. Por iso, utilízanse os **nomes de dominio**, é dicir, nomes que identifican unha determinada dirección IP.

Por exemplo, se vostede quere acceder á información que proporciona noso servidor web, é moito máis sinxelo indicar que quere acceder ó servidor `www.loquesea.net` que ó servidor `192.168.1.1`. Posto que Internet só pode traballar con direccións IP, debe existir algún método de traducir os nomes de dominio nas direccións IP equivalentes. E aquí é onde aparecen os servidores DNS comentados anteriormente. Un servidor DNS (Domain Name System: sistema de nomes de dominio) é un computador que contén unha táboa na que aparecen tódolos nomes de dominio e as súas direccións IP equivalentes. En realidade, dito computador non conterá a táboa completa, pero será capaz de redirecionalo a outros servidores DNS onde si poderá encontrar os valores desexados. A función dun servidor DNS é moi sinxela: recibe como entrada un nome de dominio e devolve a dirección IP correspondente a dito nome de dominio.

[2.2. Domain Name System \(DNS\)](#)

O Sistema de Nome de Dominio, é a forma na que os nomes de dominio son situados e traducidos a súa dirección IP correspondente. Un nome de dominio é moito máis significativo e doado de recordar que unha IP.

[2.3. punto com \(.com\)](#)

É posible determinar na maioría dos casos a situación dun sitio, dependendo da sigla utilizada, no seu nome de dominio, por exemplo:

jp : Xapón
au: Australia
pt: Portugal
fr : Francia
uk: Gran Bretaña
es: España

No caso de sistemas dentro dos Estados Unidos, utilízase outra nomenclatura, dependendo non do país no que se atope, senón do ramo ou actividade da institución á que pertence dita rede:

gov: Institucións gobernamentais
mil : Institucións militares
edu: Institucións educativas
com: Institucións comerciais
net : Institucións que subministran distintos servizos a Internet
org : Outras organizacións que non entren nas categorías anteriores

Capítulo 2: Como funciona Internet?

[2.4. TCP/IP, SLIP y PPP](#)

Internet é unha rede e, como toda rede, traballara cun determinado protocolo de transmisión de datos, que indica cómo se efectúa a transferencia de información entre os computadores da rede. O protocolo utilizado por Internet chamase TCP/IP (Transmisión Control Protocol / Internet Protocol.). Tódolos computadores conectados a Internet utilizan TCP/IP como protocolo de rede e, por tanto, é necesario que o seu computador tamén “fale” TCP/IP. Windows incorpora ferramentas necesarias para cargar o protocolo TCP/IP.

Se vostede está conectándose a Internet vía telefónica mediante un módem, o que debe usar son unhas variantes especiais de TCP/IP denominadas SLIP ou PPP. Tanto SLIP (Serial Line Interface Protocol) como PPP (Point to Point Protocol) son versións de TCP/IP deseñadas para establecer comunicación TCP/IP a través do porto serie (recorde que o módem está conectado a un porto serie ou a un USB facendo as funcións de porto serie). Ambos protocolos son moi similares e permiten obter o mesmo grado de acceso a Internet. No entanto, PPP é máis moderno, lixeiramente máis rápido e ofrece corrección de erros. Ademais, o proceso de conexión mediante PPP está mais automatizado que con SLIP, pois con SLIP o usuario ten que introducir a dirección IP que lle entregue o sistema. Segundo a compañía que elixa para acceder a Internet terá que usar SLIP ou PPP.

[2.5. Portos TPC/IP](#)

Un porto é un “lugar de conexión lóxico”, e utilizado polo protocolo TCP/IP, de tal maneira que os programas clientes comunícanse ós diferentes servizos que ofrecen os servidores. Servizos como o WWW, teñen números de portos xa preestablecidos.

Internet Assigned Numbers Authority é o organismo, que permite normar isto.

Os números de portos van desde 0 ó 65536. Os portos 0 ó 1024 están reservados para o uso de certos servizos privilexiados. Por exemplo para o servizo HTTP, o porto definido por defecto é o 80, e non é necesario especificalo na URL.

[2.6. Conexión Directa e Conexión Remota](#)

Existen dúas formas básicas de conectarse a Internet. A primeira nunha conexión directa utilizando o protocolo TCP/IP, é dicir, un computador que está fisicamente conectado e de forma permanente a Internet. Tódolos servidores traballan con conexión directa e permanente, utilizando cables de alta velocidade para transmitir os datos. Vostede tamén pode establecer unha conexión directa a Internet, por exemplo, supoña que traballa nunha compañía que ten unha rede, e que dita rede está conectada en algún punto de forma permanente a Internet (cunha conexión ADSL por exemplo). Neste caso, vostede terá unha conexión

Capítulo 2: Como funciona Internet?

directa a Internet, cuxa velocidade dependerá da velocidade da rede en que está traballando. Case tódalas compañías, organismos e universidades teñen conectados de forma permanente computadores a Internet e permiten os seus usuarios unha conexión directa.

Ademáis da conexión directa, tamén existe a conexión remota a Internet, que se efectúa vía módem a través da liña telefónica. Cando vostede se conecta a Internet cun módem debe ter cargado o protocolo TCP/IP, pero nalgunha de súas variantes SLIP o PPP. O nivel de acceso que se obtén é o mesmo que na conexión directa, pero cambia de forma significativa a velocidade. Na conexión directa vostede traballa á velocidade da rede, mentres que na conexión remota está limitado pola velocidade do módem, sempre moi inferior.

A velocidade de Internet varía moito ó establecer unha conexión directa ou remota. Tódolos usuarios que se conecten a Internet vía módem e intenten usar algún servizo que necesite moita transferencia de datos (por exemplo, as populares páxinas Web con contidos de vídeo, xogos, música, etc), se quedarán un pouco desencantados ó observar a velocidade que obtén.

Capítulo 3: Provedores de Servicios de Internet (ISP)

3.1. Provedores de Servicios de Internet (ISP)

Comentouse anteriormente que Internet non é de ninguén, que non existe unha compañía dona de Internet. Quizabes poda pensar que isto quere dicir que Internet é gratuíto. E en certa forma o é. Se vostede conecta fisicamente o seu computador á rede Internet, non ten que pagar diñeiro polo uso da información. Agora ben, Internet non é un cable que pase pola porta da súa casa e ó cal vostede se poida enganchar simplemente conectando o seu computador. Ten que recorrer ós **provedores de Internet**; compañías que crearon unha conexión directa e permanente a Internet e que ofrécenlle a posibilidade de entrar en Internet a través de eles.

Hai varias maneiras de ofrecer esa conexión:

- Vostede conectase cun provedor e accede a tódolos recursos de Internet a través do provedor, tal e como se estivera traballando nun computador con conexión directa a Internet (con MODEM telefónico).
- Vostede conectase a internet, por medio do provedor, pero traballando nun computador con conexión directa a Internet (con MODEM ADSL ou CableModem).

Por suposto, os provedores de Internet non ofrécenlle o acceso de forma gratuíta e é neste punto onde empeza a custar diñeiro a conexión con Internet.

3.2. Banda Ancha (Broadband)

Banda ancha refírese ás telecomunicacións que provean múltiples canais de datos sobre un solo medio de comunicación, xeralmente utilizando algunha forma de frecuencia ou división de ondas múltiples.

A tecnoloxía banda ancha ofrece conexión dixital a alta velocidade e unha conexión permanente desde o seu fogar ou oficina á internet.

A tecnoloxía banda ancha permite ós usuarios descargar máis información en menor tempo, incluíndo novas aplicacións multimedia, vídeo conferencia, aplicacións telefónicas e eventualmente programación de vídeo, similar á actual televisión e servizos de cable.

Capítulo 4: Servizos de internet

4.1. Correo electrónico (e-mail)

O correo electrónico é unha das características básicas de Internet. Case tódolos usuarios cunha conta en Internet teñen unha dirección no formato *nome@compañía.organización*, e practicamente calquera sistema de mensaxeira é capaz de ofrecer algún método para transferir mensaxes de correo cos usuarios de Internet. Vostede pode enviar ou recibir mensaxes de Internet de dúas formas: directamente a través dunha conta con Internet, ou a través dunha conta nalgún outro servizo web (por exemplo, tutopia.com ou yahoo.com).

Tódalas mensaxes do correo electrónico almacénanse en Internet nuns computadores especiais coñecidos como servidores de correo. Para enviar e recibir mensaxes en Internet necesítase un programa de correo especial que sexa capaz de acceder ó seu servidor de correo, como o programa de correo Exchange de Windows 95 ou Eudora.

Vantaxes do correo electrónico (e-mail)

O correo electrónico é unha ferramenta de comunicación moi efectiva e pode ser preferible ás comunicacións telefónicas en moitos casos.

O correo electrónico non interrompe o seu traballo

En primeiro lugar unha chamada telefónica interrompe o seu traballo, as mensaxes de correo electrónico esperan pacientemente ata que Vd. este listo para eles. Vd. pode responder parcialmente unha mensaxe e volver sobre el máis adiante.

O correo electrónico e o problema de “estar reunido”

Nas chamadas telefónicas ambas partes estarán presentes ó mesmo tempo, e isto moitas veces obriga a sufrir largas colas de espera. Co correo electrónico remitente e destinatario poden traballar independentemente un do horario do outro.

A información pódese reprocesar

As mensaxes intercambiadas a través de correo electrónico poden ser almacenadas para a súa consulta ou poden ser incorporados noutros documentos, unha regra básica da información é non duplicar o traballo que xa fora feito.

Nota:

Cando se redacta un e-mail, non esquecer :

Colocar unha breve descrición na sección “Asunto” ou “Subject” (en inglés) . Pois isto será de mutuo beneficio, é dicir tanto o que recibe como o que envía, pois xeralmente bastará ver este ítem, para saber de que trata o e-mail.

Capítulo 4: Servizos de internet

4.1.1. Simple Mail Transfer Protocol (SMTP)

SMTP (Simple Mail Transfer Protocol - Protocolo de Transferencia de Correo Simple) é un protocolo TCP/IP utilizado no envío e a recepción de e-mail. No entanto, dado que este é limitado na súa capacidade para encolar as mensaxes que vai recibindo, a miúdo utilízase un de dous protocolos, POP3 (Post Office Protocol 3) o IMAP (Internet Message Access Protocol), que permiten que o usuario almacene as súas mensaxes na caixa de correos do servidor e poida descargalos periodicamente desde o servidor. Noutras palabras, os usuarios utilizan frecuentemente programas que usan SMPT para enviar e-mail e POP ou IMAP para recibir.

4.1.2. Post Office Protocol (POP3)

POP3 (Post Office Protocol 3 - Protocolo de Correo 3) é a versión máis recente do protocolo estándar para recibir e-mail. POP3 é un protocolo cliente/servidor polo cal un e-mail é recibido e administrado polo servidor internet. Periodicamente, vostede (ou o seu receptor cliente de e-mail), revisa a súa caixa de correos no servidor e os descarga. POP3, esta incluído dentro dos programas clientes máis utilizados na rede, como son Eudora, Netcape Message e Outlook.

Un protocolo alternativo é o Internet Message Access Protocol (IMAP - Protocolo de Acceso a Mensaxes en Internet). Con IMAP, vostede pode ver o seu e-mail no servidor como se este fora o seu computador cliente. Un e-mail eliminado localmente (no computador cliente) permanecera sobre o servidor.

4.1.3. Exemplo de correo con Hotmail

Para crear unha conta de correo gratuíta podemos usar por exemplo o servidor de HOTMAIL.

Para crear a conta necesitamos cumprimentar un formulario cunha serie de datos imprescindibles, entre os que se atopan:

msn Ayuda

Mail

Cree su dirección de correo electrónico

País:

Dirección de correo electrónico: @hotmail.com

La dirección sólo puede contener letras, números, puntos (.), guiones (-) o caracteres de subrayado (_).

Escriba el nombre que desea que aparezca antes del símbolo @ (por ejemplo, **sunombre**).

[Obtener ayuda para esta sección](#)

Cree su contraseña

Contraseña:

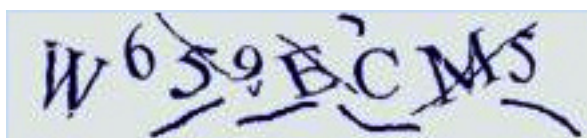
La contraseña debe contener seis caracteres como mínimo y distingue entre mayúsculas y minúsculas.

Seguridad de la contraseña:

Vuelva a escribir la contraseña:

Capítulo 4: Servicios de internet

- Nome da conta de correo que queremos crear, por exemplo *fulano@hotmail.com*.
- Contraseña, será unha palabra ou conxunto de letras e número que podamos recordar e que so nos coñezamos
- Datos persoais, nome, apelidos, sexo, fecha de nacemento...
- País de procedencia.
- Terás que introducir unha combinación de caracteres para comprobar que non é unha máquina enchendo automaticamente o formulario.

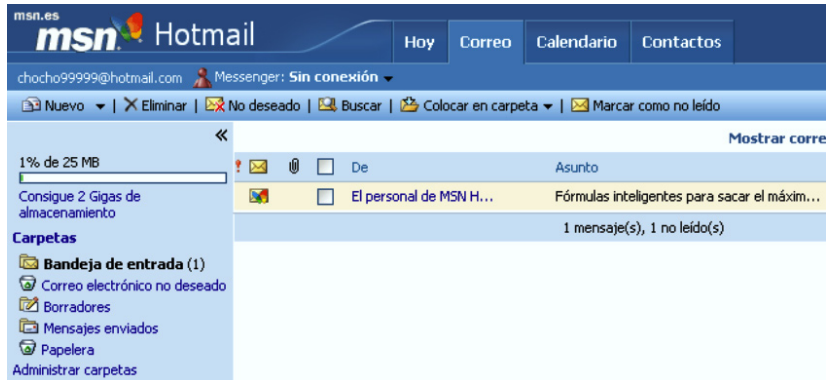

Unha vez que se completara o formulario, e tras pasar por unha pantalla na que nos informan de que o caixa de correos está reservado para nos, outra na que nos presentan as condicións de uso, e outra na que nos pide que seleccionemos as nosas afeccións ou intereses, accederemos á nosa nova conta de correo web de hotmail.

Alí veremos que temos un atento correo de benvinda dos administradores de hotmail, e xa podemos empezar a usar nosa conta.

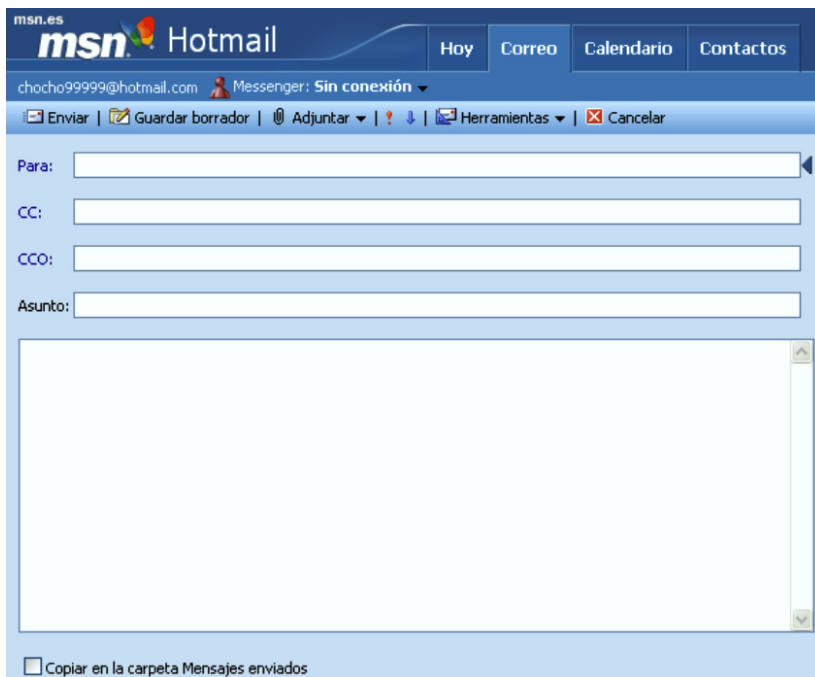
Para acceder ás mensaxes da nosa caixa de correos, podemos pulsar sobre a solapa da parte superior onde pon “correo”, e accederemos a nosa “bandexa de entrada”.

Capítulo 4: Servicios de internet

Para ler as mensaxes simplemente temos que pulsar sobre o “De” da mensaxe (que identifica ó emisor da mensaxe), e accederemos ó contido, e desde a mensaxe podemos usar as opcións de responder (se queremos contestar ó emisor), Reenviar (para mandar este mesma mensaxe a outras persoas), Eliminar (si queremos desfacer nos de el), etc...

A outra opción importante no correo è a de enviar mensaxes. Para iso, hai un botón na parte superior esquerda que pon “Novo”, e que ó pulsalo nos aparecerá na fiestra o formulario a cumprimentar para o envío dun novo correo electrónico (e-mail).

Capítulo 4: Servizos de internet

Neste formulario teremos que completar un campo obrigatoriamente, que é o de “Para”, ou o que é o mesmo, a dirección electrónica do destinatario da nosa mensaxe (ou os destinatarios, separamos as direccións co punto e coma;’).

O campo “CC” empregase para enviar unha copia da mensaxe á dirección que poñamos nel (ou varias direccións igual que no “para”).

O campo CCO, que é idéntico que o CC pero con copias ocultas, ou o que é o mesmo, o destinatario que figura no Para, non se decatara que se mandan ditas copias.

O Campo Asunto que serve para dar información sobre o contido da mensaxe, moi útil, porque é o que se mostra na bandexa de entrada xunto ó emisor da mensaxe.

E por ultimo o espazo para escribir o “corpo” da mensaxe.

Unha vez completada a mensaxe, so resta pulsar o botón “Enviar” da parte superior esquerda da páxina.

Nota: se necesitamos engadir algún arquivo xunto coa mensaxe, como unha foto ou un documento de texto, usaremos o botón “Axuntar” da parte superior do formulario.

[4.2. World Wide Web \(WWW\)](#)

World Wide Web (WWW), ou simplemente Web (Traducido as veces en español como “telaraña mundial”, é o servizo máis importante de Internet, o que incrementou a súa enorme popularidade. Trátase dun estándar para presentar e visualizar páxinas de información que contén texto, gráficos, sons, películas, etc.). Unha das características máis importantes dunha páxina Web (WWW) é que contén enlaces a outras páxinas Web que poden estar en computadores de calquera parte do mundo. Desta forma, vostede pode ir saltando dun sitio a outro para acceder á amplísima información de Internet.

Para utilizar o servizo Web necesita uns programas especiais coñecidos como browsers, clientes Web o navegadores. Os clientes Web máis populares son Microsoft Internet Explorer, Netscape e empuxando moi forte Firefox.

[4.2.1. URL \(Uniform Resource Locator \)](#)

Uniform Resource Locator, é a dirección dun arquivo accesible sobre internet. Utilizando o protocolo da WWW, chamado Hypertext Transfer Protocol (Protocolo de Transferencia por Hipertexto), pódese facer a chamada a un fonte, que pode ser unha páxina HTML, (tal como a que esta lendo agora), unha imaxe, un CGI (unha programa aloxado no servidor), un arquivo comprimido (zipeado) ou calquera outro arquivo soportado por HTTP. A URL contén o nome do protocolo requirido para acceder á fonte (http:// , ftp:// ,

Capítulo 4: Servizos de internet

etc), un nome de dominio ou IP, que identifica un computador específico e unha descrición xerárquica da situación dun arquivo sobre o computador.

Na web (a cal usa o protocolo Hypertext Transfer Protocol), podemos mencionar como exemplo de URL : `http://www.oquesexa.com/informacion`, a cal fai mención a :`http` : O protocolo que usa o browser ou navegador (programa cliente para o web).

`www.oquesexa.com` : o nome do computador (dominio). `/información` : e a un arquivo específico e que é a páxina por defecto a despregar que se atopa no directorio información. (dependendo do sistema operativo podería ser `index.html` , `default.htm` , ou outro.)

A URL, pode ser calquera arquivo non so a páxina “home”, por exemplo si se soubese (e recorrendo ó exemplo anterior) que dentro do directorio información, existe uns arquivos de imaxe chamado `logo.gif`, eu podería facer a chamada a ese arquivo en forma independente mediante : `http://www.loquesa.com/informacion/logo.gif`.

4.2.2. Hypertext Transfer Protocol (HTTP)

O Protocolo de Transferencia por Hipertexto (The Hypertext Transfer Protocol - HTTP) é o conxunto de regras para o intercambio de arquivos (texto, imaxes gráficas, son, vídeo e outros arquivos multimedia) sobre a “Word Wide Web”. En relación ó conxunto de protocolos TCP/IP (os cales son a base para o intercambio de información dentro da rede), HTTP é unha aplicación para este protocolo.

Os conceptos esenciais que forman parte de HTTP (como o seu nome o indica) é que os arquivos poidan conter referencias a outros arquivos os cales serán transferidos en base a tales requirimentos.

Un servidor web contén un programa que permite atender os servizos solicitados por HTTP. En Unix - Linux , se lle coñece como “daemon”. Este “daemon” (demo) é un pequeno programa que funciona en segundo plano, “background”. Os demos habitualmente executan tarefas críticas do sistema e normalmente actívanse cando o fai o sistema. (A maioría dos demos, teñen nomes que terminan en d, como `crond`, `httpd`, `lpd`, etc.)

Dentro da gama de programas que atenden ós servizos HTTP, podemos nomear dentro dos máis coñecidos: Apache, Internet Information Services, Personal Web Server - este último ven incluído no CD de Windows 98.

O browser é un cliente HTTP, que envía requirimentos a unha máquina servidor. Cando un usuario de browser solicita a apertura dun arquivo web (pulsando unha URL - (Uniform Resource Locator)) ou facendo click nun link de hipertexto, o browser constrúe a solicitude HTTP e a envía á dirección indicada pola URL..

Capítulo 4: Servizos de internet

4.3. Explorador ou Navegador (Browser)

Un navegador é unha aplicación que usa unha forma de buscar e interactuar con toda a información sobre a World Wide Web. Inicialmente o navegador era a forma xenérica para referirse ás interfaces que permitían navegar a través de arquivos de texto en liña. A través do tempo naceu un navegador web, que permitía visualizar non só texto, senón que tamén imaxes (Mosaic en 1992). Tecnicamente, navegador web, é un programa cliente que usa o Protocolo de Transferencia por Hipertexto (Hypertext Transfer Protocol) para facer requirimentos de servizos web a través da internet. Hai en uso unha versión comercial do orixinal browser, Mosaic. Moitos usuarios usaron a interface de Mosaic, no entanto, Netscape Navigator foi o máis amplamente utilizado con posterioridade. Microsoft continuou co seu Microsoft Internet Explorer. Hoxe en día, estes dous navegadores están competindo rifadamente e son de lonxe os dous navegadores máis utilizados polos usuarios da Internet.

4.3.1. Fundamentos de Internet Explorer

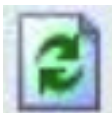
Botón Atrás: faga clic aquí para volver á páxina anterior.

Botón Adiante: faga clic aquí para ir á páxina seguinte dunha serie de páxinas que xa visitou.

Botón Actualizar: faga clic para actualizar a páxina actual para que apareza a información última ou a que esperaba. Isto é útil si ve información antiga nunha páxina que se actualiza con frecuencia ou si os gráficos non aparecen correctamente.

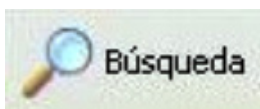

Botón Inicio: faga clic aquí para ir a súa páxina de inicio (a primeira que ve cando abre o explorador).

Capítulo 4: Servizos de internet

Botón Procura: faga clic aquí para abrir a barra de Procura, onde pode elixir un servizo de procura e procurar en Internet.

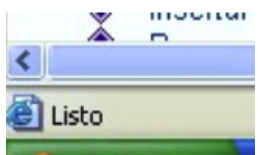
Botón Favoritos: faga clic aquí para abrir a barra de Favoritos, onde pode almacenar vínculos (accesos directos) ós sitios Web ou documentos que visita con máis frecuencia.

Barra de direccións: escriba aquí as direccións das páxinas Web (direccións URL), ou rutas de acceso a documentos no seu PC.

Barra de estado: observe a parte esquerda da barra para ver o proceso de carga da páxina Web. A parte dereita indícalle en que zona de seguridade está a páxina actual e mostra un icono de cadeado se está nun sitio seguro.

4.3.2. Buscar información

Coa característica Procura, a procura de información en Internet resulta extremadamente sinxela.

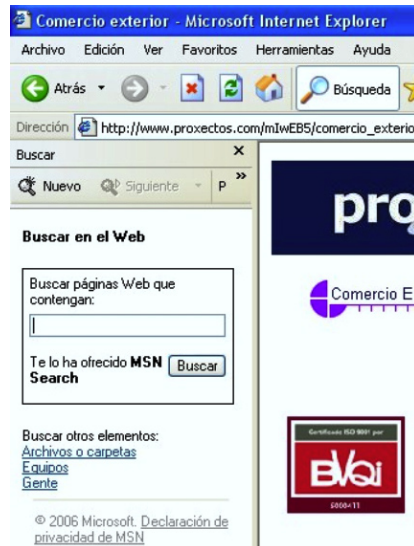
Se fai clic no botón **Procura** da barra de ferramentas do explorador, abrírase a barra de procura, un panel independente situado á esquerda da fiestra. (Nota: en Mi PC, faga clic no menú **Ver**, seleccione **Barra del explorador** e faga clic en **Búsqueda**).

O Axudante de procura axudarlle a definir a procura. Elixo o tipo de información que desexa encontrar (como unha páxina Web, unha empresa ou a dirección electrónica dunha persoa) e o Axudante de procura elixirá o servizo de procura especializado nesa área.

Cando escribe a solicitude de procura, aparece na barra de procura unha lista cos resultados obtidos. Conforme faga clic nos elementos desta lista, as páxinas actuais aparecerán á dereita da fiestra do explorador. Faga clic en x na parte superior da barra de procura para cerrala.

Capítulo 4: Servizos de internet

Nota: o que vexa pode ser diferente desta ilustración.

4.3.3. Volver doadamente ós sitios útiles

Agregue seus sitios ou documentos favoritos á lista de Favoritos para acceder a eles cun simple clic do mouse (rato). Pode agregar elementos doadamente á lista mediante o menú Favoritos. Para facilitar o acceso a súas páxinas Web favoritas, faga clic no botón Favoritos da barra de ferramentas do explorador. Abrirase a barra de Favoritos que contén os accesos directos a tódolos seus elementos favoritos. (Nota: en Mi PC, faga clic no menú Ver, seleccione Barra do explorador e faga clic en Favoritos.)

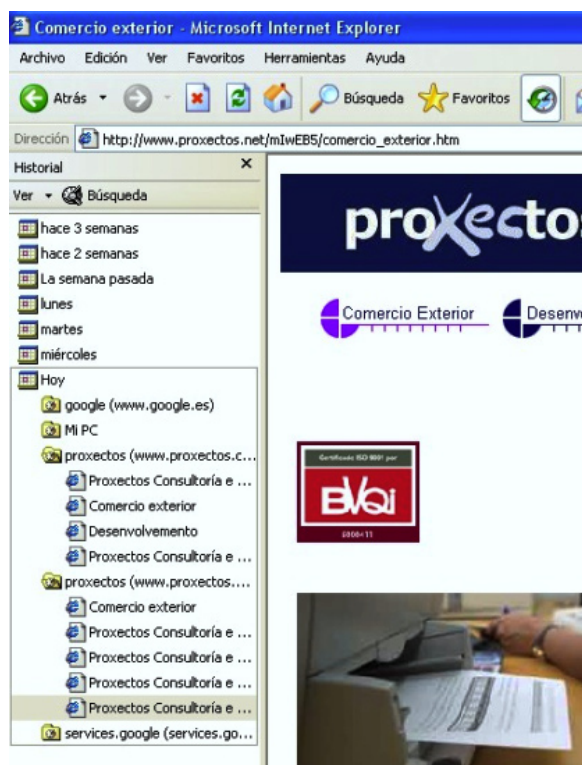

Capítulo 4: Servizos de internet

4.3.4. Coñecer o Historial de Exploración

Desexa volver a unha páxina Web que atopou fai dúas semanas? O Historial pode axudarlle. Se fai clic no botón Historial da barra de ferramentas do explorador, ábrese a barra de Historial, que mostra un rexistro de tódolos sitios visitados nos últimos 20 días, incluídas páxinas HTML contidas no seu PC. Pode cambiar o número de días que desexa manter o Historial. (Nota: en Mi PC, faga clic no menú Ver, seleccione Barra do explorador, e faga clic en Historial.)

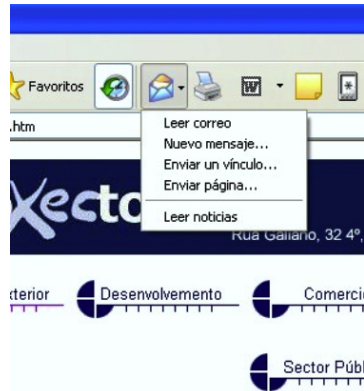
Pode ordenar a lista de varias formas para facer máis fácil a procura do sitio: polo nome, a frecuencia con que o visita ou o orden de visita. Ademais, pode buscar por palabras clave do sitio Web.

4.3.5. Comunicarse

Outlook Express é un programa de correo electrónico que pode utilizar para enviar e recibir mensaxes, participar en grupos de noticias de Internet e incluso enviar páxinas HTML como correo electrónico. Resulta sinxelo importar contactos e libretos de direccións doutros programas de correo. Para comprobar o correo electrónico, non é necesario abrir Outlook Express; basta con facer clic no botón Correo da barra de ferramentas de Internet Explorer. Tamén pode comprobar a súa conta de Hotmail desde Outlook Express.

Capítulo 4: Servicios de internet

4.3.6. Configurar a Paxina de Inicio

Pode elixir calquera páxina Web para que sexa a primeira que aparece ó abrir Internet Explorer. Na maioría dos casos, a primeira vez que se utiliza Internet Explorer a páxina de inicio xa está elixida de maneira predeterminada.

Unha páxina de inicio utilizada con frecuencia é a páxina de inicio msn.com (<http://www.msn.com/>). Ademais de proporcionar correo electrónico doadamente dispoñible e gratuíto, a páxina de inicio msn.com ofrécelle unha situación central e organizada, desde a que pode ter acceso a información útil. A páxina de inicio msn.com tamén contén un vínculo a sitios internacionais de MSN.

Para cambiar a unha páxina de inicio diferente, vaia á páxina que desexe, faga clic no menú Ferramentas e, a continuación, en Opcións de Internet. Na ficha Xeneral, faga clic en Usar actual. Moitas páxinas de inicio habituais (incluída a páxina principal de msn.com) facilitan esta operación ó incluír un botón ou un vínculo que converte esa páxina na súa páxina de inicio de maneira automática.

Capítulo 4: Servizos de internet

4.3.7. Comprar en liña

Se proporciona o número da súa tarxeta de crédito a un sitio Web, quere ter a seguridade de que é un sitio seguro. Internet Explorer notificarlle si un sitio é seguro mediante un icono de cadeado na barra de estado, na esquina inferior dereita da fiestra.

Cando vea este cadeado pode estar seguro de dúas cousas:

- O sitio pertence realmente á organización que di encargarse do seu mantemento, e ser a súa propietaria. (Faga dobre clic no cadeado para ver a certificación do sitio).
- Calquera comunicación que envíe o reciba desde o sitio seguro está codificada, polo que ninguén máis pode ler a información.

A pesar desta garantía, procure ser sempre cauto cando proporcione información persoal en liña. Só debe compartir información con sitios Web de confianza.

[4.4. Acceso a transferencia de arquivos \(FTP - File Transfer Protocol \)](#)

As siglas FTP (File Transfer Protocol: protocolo de transferencia de ficheiros) designan un método de envío e recepción de ficheiros a través de Internet. Existen computadores en Internet (servidores FTP) que están preparados para que o usuario se conecte con eles e cargue os ficheiros que lle interesen. O usuario empregara un programa que interprete o estándar FTP (ou un programa Web que soporte FTP). Con dito programa poderá conectarse a un servidor FTP, moverse polos directorios (carpetas) dese computador e traer os ficheiros que considere necesarios.

Para poder ter acceso a este servizo, basicamente se necesita:

Sinalar ou indicar a quen nos queremos conectar (host), sinalando o seu nome de dominio o IP.

Identificarnos ante o servidor mediante noso nome de usuario e contrasinal.

Usualmente ós procesos de carga e descarga, denomináselles máis comunmente como “subir” (upload) y “baixar” (download), respectivamente.

Capítulo 4: Servicios de internet

Cando o servidor nos reconece, se establece a conexión e pódese ter acceso ós arquivos e directorios que se atopen no servidor.

Un dos programas de maior utilización para tal servizo é o CuteFTP.

